

het embryo een lengte van 9 cM. bereikt heeft. Inderdaad bleek, dat bij heele jonge embryo's, zoowel in het periphere bloed als in de lever (die reeds heel vroeg een haemopoëtische functie heeft) talrijke polychromatische megaloblasten en normoblasten met normaal uitzierende kern en lichaampjes van JOLLY in het protoplasma aanwezig waren. Bij oudere embryo's (4 cM. lengte) bevonden deze lichaampjes zich in het periphere bloed in groote getale, terwijl zij in de lever ontbraken. Bij oudere stadia (boven 9 c.M.) lukte het nooit, noch in het stroomende bloed, noch in de bloedbereidende organen, deze lichaampjes aan te toonen.

In pathologische gevallen (drie gevallen van pernicieuse anaemie) kon KNOLL, zoowel in het periphere bloed als in het beenmerg, zijn bij embryo's gevonden uitkomsten bevestigen. Ook hier kwamen lichaampjes van JOLLY voor in megaloblasten en normoblasten met volkomen normaal uitzierende kern. Een bewijs te meer voor zijn veronderstelling, dat deze lichaampjes met ontaarde kernen niets uit te staan hebben, was het verschijnsel, dat in het beenmerg talrijke ontaardingsvormen van normoblasten zonder deze lichaampjes gevonden werden. Van welk celbestanddeel zij dan wel afkomstig zijn, blijft voorloopig een onopgeloste vraag. In elk geval hebben zij niets met de kern te maken en hun aanwezigheid is dus geen uiting van een pathologische ontaarding der normoblastenkernen, want ook onder normale omstandigheden mits de functie van de milt gering of opgeheven is, komen zij voor.

H. C. VOORHOEVE.

Amyloïed en nutrose. — UCHINO nam proeven met inspuitingen van nutrose bij witte muizen ten einde na te gaan, of hierdoor amyloïed gevormd werd in de organen. Deze proeven voerden tot een uitkomst, die verschilde van die door andere onderzoekers verkregen. In de eerste plaats werd door de inspuitingen niet regelmatig amyloïed verwekt. Bovendien merkt hij op, dat bij de proeven infecties niet te vermijden zijn, en dat inspuitingen met de hierbij voorkomende mikro-organismen ook tot amyloïedvorming leiden en zelfs in een hooger percentage dan de inspuitingen met nutrose alleen. Hij ontkent echter niet, dat de nutrose-inspuitingen de vorming van het amyloïed bevorderen, de werking van de nutrose echter is indirekt. Het lymphatische weefsel van milt en lymphklieren wordt beschadigd, de secundaire follikels lijden, later doen zich kenteekenen voor van herstel en hyperplasie. Het amyloïed wordt aangetroffen in de randzône der follikels, die in de miltfollikels een bijzondere rol spelen. Dat, zooals DOMAGK zegt, het amyloïed afkomstig is van gefagocyteerde celbestanddeelen, kon UCHINO niet bevestigen (ZIEGLER's *Beiträge*, Band 74, H. 2—3).

J. P. L. HULST.